

– „Jézus Krisztus tegnap, ma és örökké ugyanaz”. **Zsid. 13,8.**

5. Mit tudhatunk arról az isteni személyről, aki az egész Ószövetség történelmében keresztül úgy vált ismertté, hogy Ő a seregeknek Ura, melyik isteni személyre vonatkozik ez a megnevezés?

- A Szentírás több kijelentéséből megtudhatjuk, hogy a seregek Uraként bemutatkozó isteni személy nem más, mint az Istenség második személye, akit mi, az Újszövetségben élők Jézus Krisztusként ismerünk.
- Amikor Dávid a 24. zsoltárban megénekli a Messiás diadalmas mennybemenetelét, akkor a diadalmasan bevonuló dicsőség királyát ő is a seregek Urával azonosítja: „Kicsoda ez a dicsőség királya? A seregek Ura, ő a dicsőség királya”. **Zsolt. 24,10.**
 - Pál apostol ezt egészíti még ki a megjegyzésével, mintegy megerősítve Dávid szavait, amikor azt mondja, hogy a „dicsőség királya” megnevezés Jézusra vonatkozó cím: „mert ha megismerték volna, nem feszítették volna meg a dicsőség Urát”. **I. Kor. 2,8.**
- Ésaiás próféta is látja a seregeknek Urát ülni az ő trónján, szeráfoktól körülvéve és dicsőítve, és akkor az Úr egy különös kinyilatkoztatást bíz rá a prófétára, amit neki el kell mondania a népnek. **Ésa. 6,1-10.**
 - János apostol pedig arról tesz bizonyosságot, hogy amikor Ésaiás ezt a kinyilatkoztatást kapta az Úrtól, akkor valójában annak a dicsőségét láthatta, akit mi, az Újszövetség népe, az ember Fiaként, vagyis Jézus Krisztusként ismerhetünk meg. **Ján. 12,34. 37-41.**

6. Hogyan összegezhethetjük a Jézusnak azt a kijelentését, amikor az „egyedül igaz Isten” megismerésére buzdít, hogyan foglalnánk össze az „egyedül igaz Isten”-ről való ismereteinket?

- A „egyedül igaz Isten” nem egy személy, hanem a világmindenség teremtő Isténre vonatkozó kijelentés, arra az isteni hatalmasságra vonatkozik, akit mi Szentháromságként ismerünk: az Atya, a Fiú, és a Szentlélek közösségére.
 - Ők hárman alkotják és képviselik az egyedül igaz Istenséget.
- Az Atya, akit Jézus megszólít az imájában csak képviselője ennek a hármasságból álló Istenségnek, mivel a megváltás tervében Ő vállalta azt a feladatot, hogy megmarad az Istenség eredeti létformájában és dicsőségében.
 - Ebben a megváltási terv adta státuszában Ő marad a „fej”, a központ, Aki összefog és irányít mindent.
- Az Atya azonban nem egyedül alkotja az Istenséget, hanem csak egyedül képviseli, egészen addig fog ez tartani, amíg a megváltási terv be nem teljesedik.
 - A végső beteljesedés pillanatában azonban vissza fog állni minden, hogy újra csak egyszerűen „az Isten legyen minden mindenben”. **I. Kor. 15,28/b.**
 - Mert ekkor végleg meg fog szűnni a megváltási terv végrehajtása érdekében létrejött alá és fölé rendeltségi szintek az Istenség személyei között.

János 17,3.

I. A többszemélyű Isten fogalom

- 1. Mivel indokolja Jézus az „egyedül igaz Isten” megismerésének fontosságát az imájában?**
 - „Az pedig az örök élet, hogy megismerjenek téged, az egyedül igaz Istent...”
 - Eszerint az egyedül igaz Isten megismerése nélkül nem lehet örök életünk.
- 2. Mit jelent a Bibliában az a meghatározás és kifejezés, hogy „Isten”?**
 - Az „ISTEN” (ELOHIM) szó, mint fogalom, egy több személyből álló egységnek, egy magas szintű hatalmi körnek a létezését ismerteti meg velünk.
 - Malakiás próféta azt mondja, hogy „egy Isten teremtett minket”, miközben a Bibliából azt ismerhetjük meg, hogy mind a három isteni személy részt vett valamilyen módon a teremtés munkájában. **Mal. 2,10. v.ö: I. Móz. 1,26/a. Jób. 33,4/a. Ján. 1,1-3.**
 - Az ELOHIM az ELOAH többes száma, és amíg az ELOAH csak 57-szer fordul elő a Bibliában, addig a többes számra utaló Isten megnevezés, az ELOHIM 2570-szer.
 - Amikor Isten hozzánk szól, akkor mindig „Én”-nek nevezi magát, ezért a Biblia írói is mindig az „Ő”, illetve az „Őt” névmásokat használják, amikor Istenre hivatkoznak.
 - Amikor viszont Isten önmagához beszél, akkor mindig azt mondja, „Mi”, mert Ők hárman képezik az „egy Istent”. **I. Móz. 1,26/a. Ésa. 6,8.**
 - Ezért Ésaiás próféta sem többes számban mondja a válaszában, hogy küldjétek el engem, hanem egyes számban: „küldj el engemet”.
 - 3. Vannak, akik azt állítják, hogy a „Szentháromság” egy pogány eredetű fogalom, a pogány mitológiából került be a keresztény gondolkodásba és hitvallásba, – valóban így van ez?**
 - Bár a „Szentháromság” kifejezés csak egy teológiai fogalom, a Bibliában nem fordul elő, de a háromszemélyű Istenről megemlékezik és bemutatja úgy az Ő mint az Újszövetség is.
 - Míg az Ószövetség visszafogottan beszél az Istenség három személyéről, addig az Újszövetség nagyon határozottan megnevezi és külön választottan beszél Róluk. **II. Sám 23,2-3. Ésa. 63,8-11. – I. Ján. 5,7. Mát. 3,16-17. 28,19. I. Pét. 1,2.**
 - Akik azt vallják, hogy a Szentháromság hit csak 325-ben a Niceai Zsinaton lett elfogadva, és így került be a keresztény hitvallás pontjai közé, azok nem akarnak tudomást venni annak kiváltó okáról.
 - Valójában ekkor csak az új teológiai irányzat miatt került sor a Niceai határozatra, az Ariánusok új tanításával szemben volt szükség az „Isten” fogalom pontosabb megfogalmazására.

- A Szentháromság fogalma azonban ősbibb eredetű, mint a Niceai Zsinat, hiszen már az apostoli gyülekezet is a többszemélyű Isten hitben élt, és ezt képviselte az egész világon. **Mát. 28,19. I. Ján. 5,7.**

4. Miért kap az „egy Isten” fogalom olyan erős hangsúlyt a Bibliában, miért kellett a zsidó családfőknek még az imájukba is belefoglalni: „*Halld Izráel: az Úr, a mi Istenünk, egy Úr!*”? V. Móz. 6,4.

- Azért került előtérbe a Bibliában, mivel úgy az Ó, mint az Újtestamentum iratai olyan időben keletkeztek, amikor az Isten népével érintkező népek sok-istenben hívő emberek voltak.
- Az emberek azt hitték, hogy ezek az istenek egymással szembeállnak, hadakoznak és rivalizálnak, vagyis hatalmi küzdelem van közöttük.
 - Ezzel az általános felfogással szemben tett bizonyosságot a zsidó nép és a kereszténység is, hogy az egész világmindenségben csak „egy Isten” létezik. **V. Móz. 6,4-5. Eféz. 4,5-6.**
- Bár az „egy Isten” három személyből áll, mégis elmondható róluk, hogy egy, mivel tökéletes összhang és egység van közöttük az egymás iránti szeretet jegyében.
 - A Bibliában az „egy” szó nemcsak számszerűséget fejez ki, hanem szimbolikus jelentése is van.
 - Ahogy a házasságban a férfi és a nő „*lesznek ketten egy testté*”, ahogy Krisztus tanítványainak is „*egyek*”-nek kell lenni, akként tekinthető egynek a háromszemélyű Istenség is. **I. Móz. 2,24. Ján. 17,21.**

5. A szeretet egységén kívül még milyen vonatkozásban állít nagyon határozott különbséget a Biblia a „sok-isten” és az „egy Isten” között?

- A „sok-isten”-ről azt mondja a Biblia, hogy nem léteznek, csupán az emberi képzelet szüleményei, a hozzájuk kapcsolódó fizikai tapasztalatok és jelenségek mögött minden esetben Sátán, az őscsaló húzódik meg. **Zsolt. 115,4-7. II. Kor. 11,14-15.**
- Az „egy Isten”-ről viszont azt állítja, hogy öröktől fogva egyedül létező Isten, Aki a hatalma szavával teremtett mindent, és tart fenn ma is mindeneket. **Zsolt. 83,19. 33,6. 9. Zsid. 1,3.**

II. Az Atya, mint láthatatlan Isten

1. Mit tudhatunk arról az isteni személyről, akit Atyaként ismerhetünk meg a Biblia kinyilatkoztatásaiból?

- Az emberi család megváltásának megvalósítása közben mindenben Ő a fő, a vezető. **I. Kor. 11,3. Jn. 14,28/b.**
- Az emberek számára azonban láthatatlan marad, kegyelemből elrejti magát előlünk. **Ján. 1,18. Ésa. 45,15. I. Tim. 6,16.**
 - A láthatatlanságban való elrejtőzködése azért történik, mert a bűnös állapotunk miatt a megjelenése, megemésztő tűz lenne számunkra. **Ésa. 59,2. V. Móz. 4,24. Zsid. 12,29. II. Móz. 33,20.**

- Az egymásnak látszólag ellentmondó ígeversek közötti feszültséget az a rejtett, de mégis alapvető bibliai tanítás oldja fel, hogy Jézus nem volt mindig Isten Fia. (vedd össze: **II. Sám. 7,12-14. – Csel. 2,20. – Zsid. 1,5/b.**)

- A Sámuel könyvében található „pillanatkép profécia” első olvasatra Salamonról szól, aki felépítette Jeruzsálemben az Úr házát.
- Pál apostol viszont ezt a prófétikus kijelentést Jézusra alkalmazza, mint Mesiásra, aki e világba való eljövetelekor teljesítette be ezt a Róla szóló jövendölést. **Zsid. 1,5-8.**

- Pál leírása tehát a megváltási terv lefektetések elhangzott isteni döntést nyilatkoztatja ki: „*Én leszek néki Atyja és ő lesz nekem Fiam*”. **Zsid. 1,5/b.**

- Vagyis amikor a „Békesség Tanácsban” először hangzott el ez a kijelentés, akkor még az Istenség személyei között nem létezett Atya és Fiú kapcsolat, nem így nevezték őket, ezt csak egy jövő időre vonatkozó beteljesedésként mondták ki akkor. **Zak. 6,13.**

- Csak később, a Betlehemben való megszületés által teljesedett be ez a jövendölés, vagyis az Istenség egyik személye akkor Isten Fiává lett, mivel nem emberi magból, hanem közvetlenül Istentől született, – a másik pedig Atyává lett ugyanakkor. **Luk. 1,35. Zsid. 10,5. – Mát. 3,17. Luk. 3,23. 38.**

4. Az emberekhez való viszonyulásában különbséget találhatunk-e az Ószövetség Istene és az Újszövetség Krisztusa között?

- A keresztény köztudat tévesen tulajdonítja az Ószövetség szigorú ítéleteit az Atyának, miközben Jézust csak az alázatos és szelíd Istenként tartja számon.
 - Az Ószövetségben is találunk olyan kijelentéseket, amik az Istenről olyan bemutatást adnak, hogy Ő kegyelmes és végtelen irgalmú. **II. Móz. 34,6-7/a. Mik. 7,18. Jón. 4,2.**
 - A Biblia azt is elmondja, hogy Istenben csodálatos módon egyesül az igazság a kegyellemmel, ez képezi a trónjának alapját. **Zsolt. 89,15.**
 - Ezért a bűn büntetésétől nem tekinthet el, legfeljebb átvállalja tőlünk, ha elfogadjuk az Általa elgondolt megváltást. **Róm. 6,23. II. Kor. 5,21.**
- Az ember megváltásában tökéletes egységben munkálkodik együtt mindhárom isteni személy, éppen ezért nem lehet az ítéletet és a szigort az Atyának tulajdonítani, a kegyelmet pedig a Fiúnak. **Ján. 3,16.**
 - Annak érdekében, hogy az ilyen téves következtetések ne alakulhassanak ki, a Biblia kijelenti: „*az Atya nem ítél senkit, hanem az ítéletet egészen a Fiúnak adta*”. **Ján. 5,22.**
 - Ezért nevezi a Biblia Jézust az „*örökkévalóság Atyjának*”, mivel örök életet csak Ő adhat nekünk, mert az Ő ítélőszéke előtt kell mindannyiúnknak megállni. **Ésa. 9,6. II. Kor. 5,10.**
- A Szentháromság Istennek az emberi családhoz való viszonyulása mindig ugyanaz marad, Istennél „*nincs változás, vagy változásnak árnyéka*” sem. **Jak. 1,17.**

- Ebből következően „*az Úr Isten... aki hűvös alkonyatkor a kertben járt*”, nem más volt, mint a szolgálai létformát felvett Isten, az általunk Jézus Krisztusként ismert isteni személy.
- Az emberiség érdekében történő megalázkodásának négy dimenzióját ismerhetjük meg a Biblia alapján.
 - **Az Úr Angyala**, akin keresztül érintkezni tudott Isten a bűnös emberrel, a választott néppel, és közvetlen szolgálival a prófétákkal. **II. Móz. 23,20-21.**
 - Ez az Angyal az Istenség minden nevét igényelte magának. **II. Móz. 6,3.**
 - **Az Isten Fia**, aki „testté lett”, és ezzel „ember Fia” is lett, vagyis az isteni természetére felvette az emberi család természetét és létformáját, és így lett az egyedüli „Isten-ember”. **Zsid. 10,5. Ján. 1,14.**
 - Ezt az Isten-ember létformát megdicsőült állapotában az egész örökkévalóságban keresztül meg fogja tartani, örökké az emberi család tagja fog maradni. **Dán. 7,13. Jel. 1,12-13.**
 - **Örökkévaló Főpap**, aki mennybe-menetele óta a közbenjárás és az engesztelés munkáját végzi értünk. **Zsid. 8,1-2. 4,14-16.**
 - **Királyok Királya és uraknak Ura**-ként fog egyszer dicsőségben és hatalommal visszajönni ide a földre, hogy örökre véget vessen a bűn uralmának. **Jel 19,16. Mát. 25,31.**
- 2. A Biblia tanítása alapján hogyan lehet összegezni legtömörebben azt a munkát, amit a Fiú Isten végzett az emberi család érdekében a történelmünk folyamán?**
 - **Teremtő** - Ján. 1,3. – Ésa. 54,5. – Kol. 1,16. – Zsid. 1,3.
 - **Törvényadó** - Jer. 31,33. 35. – v.ö: Ésa. 47,4.
 - **Megváltó** - I. Móz. 3,15. – I. Pét. 1,18-20. – Ján. 3,16. – Ésa. 54,5.
 - **Főpap** - Zsid. 8,1. – 6,20. – 4,14-16.
 - **Király** - Ján. 18,37. – Jel. 19,16.
- 3. Jézus mint Isten, öröktől fogva létezik, vagy az Ő létezésének is van kezdete?**
 - Vannak olyan igei kijelentések, amikből egyesek olyan következtetést vonnak le, hogy Isten Fia úgy született valamikor az örökkévalóságban. **Kol. 1,15. Zsid. 1,5/a. Ján. 5,26.**
 - Azt vallják, hogy Jézus csupán a megváltás diadalmas győzteseként lett Istenné, vagyis győzelme jutalmaként „*az Isten is felmagasztalta Őt, és ajándékozott Neki oly nevet, amely minden név fölött való; hogy a Jézus nevére minden térd meghajoljon, mennyeieké, földieké és föld alatt valóké. És minden nyelv vallja, hogy Jézus Krisztus Úr az Atya Isten dicsőségére*”. **Fil. 2,9-11.**
 - Más igeversék viszont azt állítják, hogy Isten Fiának „*származása öröktől fogva van*”, hiszen Ő az „*örökkévalóság Atyja*”. **Mik. 5,2/b. Éa. 9,6/b.**
 - Amikor Isten Fia a Jehova nevet használja, akkor ezzel is azt akarja bizonyítani, hogy Ő azonos az örökké létező Istennel. **II. Móz. 6,3. Ésa. 48,17. I. Kor. 11-23/a. 12,3/b.**

- 2. Az a tény, hogy az Atya most láthatatlan számunkra, egyúttal azt is jelenti, hogy nincs alakja, a teremtett lények által is érzékelhető megnyilatkozási formája?**
 - Nem jelenti ezt, hiszen a teremtéskor az ember is Isten képére és hasonlatosságára lett teremtve. **I. Móz. 1,26.**
 - Az el nem bukott mennyei lények számára pedig ma is látható, és naponta érintkeznek is Vele. **Mát. 18,10.**
 - Dicsőségbe burkoltan Mózes előtt is elvonult. **II. Móz. 33,18-20. 34,5-6.**
 - A bűntől megtisztított újföldön a megváltott emberek is újra láthatjuk Őt. **Jel.22,3-4. I. Ján. 3,2. Mát. 5,8.**
- 3. A Szentháromság Isten személyei között mindig létezett ez az alá és fölé rendeltségi viszony?**
 - Nem, csak a megváltás tervében elgondolt feladatok érdekében jött létre ez a viszony, eredetileg teljes egyenlőség volt az Istenség személyei között. **Fil. 2,5-7. I. Kor. 15,24-28.**

III. A Szentlélek, a másik láthatatlan Isten

- 1. Melyik isteni személy az, Aki az Atyához hasonlóan szintén láthatatlan, és mi-ért?**
 - A Szentlélek is láthatatlan módon tevékenykedik itt a Földön az emberek között, ezért is hasonlította Jézus a szélhez a tevékenységét. **Ján. 3,8.**
 - Az emberi család érdekében történő munkája miatt kell a Szentléleknek láthatatlanságban maradnia.
 - Ha az emberek láthatnák a Szentlelket, miközben próbálja őket befolyásolni a jóra, és igyekszik elvonni a figyelmüket a rossztól, akkor esetleg képmutatós-kodnának, érdekből a jobbik arcukat mutatnák anélkül, hogy belül a szívükben is megváltoznának.
 - Vagy mereven ellenállnának a Szentlélek befolyásának, még akkor is, ha később esetleg megbánnák ezt a döntésüket.
- 2. Miért alakulhatott ki az a keresztények körében eléggé elterjedt szemlélet, hogy a Szentlélek nem az Istenség egyik személye, hanem csak az Istennek megnyilatkozó ereje?**
 - Mivel a Szentírás esetenként egyszerűen csak isteni erőként beszél Róla. **Csel. 1,8.**
 - Ilyen kijelentések azonban csak azért kerültek bele a Bibliába, mert az Istenség személyei között a Szentlélek az, Aki azt a feladatot kapta a megváltási terv alapján, hogy az isteni erőt közvetítse és adja az emberek részére, miként a lelki ajándékokat is Ő osztogatja az Egyházban. **I. Kor. 12,11.**
 - A Szentlélek tevékenysége közben megnyilatkozó személyes tulajdonságok egyértelművé teszik, hogy Ő egy önálló személyiség az Istenségben belül.
- 3. Mik azok a személyes tulajdonságok, amik alapján önálló személynek kell tekintenünk a Szentlelket, – végez-e olyan feladatot, van-e olyan tevékenysége, amit csak egy szabad akarattal rendelkező önálló személy végezhet el?**

- A Szentlélekkel kapcsolatban említésre kerülő személyes tulajdonságok egy önálló isteni személyről tesznek bizonyosságot.
 - Megszomorítható, megcsalható, vagyis hazudni lehet neki. **Eféz. 4,30. Csel. 5,3-4.**
 - Bántalmazható és káromolható, vétkezni lehet ellene. **Zsid. 10,29. Mát. 12,31-32.**
 - Az Isten dolgainak mélységét vizsgáló ismerettel és tudással rendelkezik. **I. Kor. 2,10-11.**
 - A Biblia írói általában olyan mutató névmásokat használnak a Szentlélekre vonatkozóan, amiket csak személyekre való mutatásként lehet alkalmazni.
- Az emberi család érdekében végzett munkája és tevékenysége bizonyítja a leghatározottabban az önálló személyiségét.
 - Részt vett a teremtés munkájában, ma pedig az újjáteremtés művét is Ő végzi el bennünk. **I. Mózs. 1,1-2. Jób. 33,4. – Ján. 3,5-6. Zak. 4,6.**
 - Közösséget hoz létre az emberek között, és tart fenn, munkálkodik a megszentelődésünkért, hogy az elveszített Isten-képmás újra kialakuljon a lelünkben. **II. Kor. 13,13. Csel. 13,2. 20,28.**
 - Teljesen független akarattal rendelkezik, és önállóan dönt arról, hogy az Egyház és a benne lévő személyek milyen segítséget kapjanak a saját erőfeszítéseik kiegészítéséért a Mennyből. **I. Kor. 12,11. I. Pét. 1,2.**
 - Imádkozik érettünk és helyettünk „*kimondhatatlan fohászkozással*”. **Róm. 8,26.**
 - Vigasztal, tanít, eszünkbe juttatja az Ige szavait, amikor erre szükségünk van a bizonyoságtévő szolgálatunkban. **Ján. 14,26. Luk. 12,12. I. Kor. 2,13.**
 - Elvezet minden igazságra, és a bekövetkezőket is megjelenti. **Ján. 16,13.**

4. Található-e a Bibliában olyan kijelentés, ahol egyértelműen Istennek nevezi a Szentlelket éppen úgy, miként az Atya Istennel kapcsolatban teszi ezt?

- Az alábbiakban azokat az igehelyeket említem meg, ahol az Istenség bemutatásában három személyt sorol fel a Biblia, mindegyiket külön a nevére nevezve, semmivel sem utalva arra, hogy a három említett közül az egyik nem ugyanolyan személy, mint a többi.
 - „...megkeresztelvén őket az **Atyának, a Fiúnak és a Szent Léleknek nevében**”. **Mát. 28,19.**
 - „*Mert hárman vannak, akik bizonyosságot tesznek a mennyben, az Atya, az Ige és a Szent Lélek: és ez a három egy.*” **I. Ján. 5,7.**
 - „*Akik ki vannak választva az Atya Isten eleve rendelése szerint, a Lélek megszentelésében... és Jézus Krisztus vérével való meghintésre...*” **I. Pét. 1,2.**
- Ugyanakkor olyan kijelentéseket is találhatunk, ahol az egyik esetben Istennek nevezi, a következő esetben viszont már Szentléleknek mondja.

- Anániás és Zafira történetében olvashatunk arról, hogy Péter azt mondja Anániásnak: „*Nem embereknek hazudtál, hanem Istennek*”. **Csel. 5,4/b.**
 - Előtte viszont azt is mondta: „...*miért foglalta el Sátán a te szívedet, hogy megcsald a Szentlelket*”. **Csel. 5,3.**
- Ugyanezt erősíti meg az a kijelentés is, amikor Pál apostol arról beszél, hogy a „*teljes Írás Istentől ihletett*”. **II. Tim. 3,16.**
 - Péter apostol viszont azt állítja, hogy minden esetben a „*Szentlélektől indítatva szólottak az Istennek szent emberei*”. **II. Pét. 1,21.**
- Amikor Pál apostol a kegyelmi ajándékok szétosztásáról beszél, akkor az egyik esetben azt mondja, hogy mindezt „*ugyanaz a Lélek*” cselekszi. **I. Kor. 12,4.**
 - Később viszont már azt mondja, hogy „*ugyanaz az Úr*”, illetve „*ugyanaz az Isten*” cselekszi. **I. Kor. 12,5-6.**

5. Mi a Szentlélek elleni bűn, és miért nem bocsátható meg? Mát. 12,31-32.

- „*A Szentlélek elleni bűn leggyakoribb formája az, amikor valaki kitartoan semmibe veszi a Menny bünbánatra hívó szavát. Minden lépés, amellyel elutasítjuk Krisztust, egy lépés a megváltás elutasítására is, és a Szentlélek elleni bűn felé is.*” (JÉ 267,2.)
 - „...*ha valaki elutasítja a Szentlélek munkáját, akkor oda kerül, ahol nincs számára megtérés...akkor azt a csatornát vágja el, amelyen át Isten kapcsolatba léphet vele... Ha egy lélek végleg visszautasítja a Szentlelket, akkor Isten már semmit sem tehet érte.*” (JÉ 264-265.)
- A Szentlélek elleni bűn állapotából pedig a Szentlélek elleni káromlás következhet, ahogyan a Jézus korabeli zsidó vezetők esetében is történt. **Mt. 12,31-32.**
 - „*Meggyőződtek a krisztust kísérő erő felől, de hogy ellenállhassanak az igazságnak, a Szentlélek munkáját Sátánnak tulajdonították. Ezzel tudatosan válasszották a csalást, alávetették magukat Sátánnak, és ettől fogva már az ő ereje befolyásolta őket.*” (JÉ 265,2.)
- A két esetet oly módon választhatjuk szét, hogy míg a Szentlélek elleni bűn csak egy ember megkeményedett lelki állapota, addig a Szentlélek káromlása már egy Isten ellen fellázadt magatartásforma, illetve Isten ellenes cselekmény.

IV. A bűnös ember által is látható Isten

1. Mit tudhatunk arról az isteni személyről, aki a történelem folyamán többször is megjelent a bűnös emberek által is látható formában.

- Az emberi család megváltása érdekében az istenség egyik személye levetette az isteni létformáját és dicsőségét, és szolgai létformát vett fel, hogy a bűn világában élő ember is el tudja viselni a megjelenését. **Fil. 2,5-8.**
 - Ez az esemény sorozat az Édenben elkövetett bűn miatt lépett életbe, vagyis megkezdődött Isten megváltási tervének a végrehajtása.